

Circusschool Woenzini: ‘Hooggeëerd publiek!’

Robert van Woenzel is leerkracht lichamelijke opvoeding en geeft motorische ‘remedial teaching’ aan kinderen met meervoudige handicaps. Daarnaast is de Bredanaar eigenaar van een circusschool genaamd Woenzini.

Martijn Schraven

Breda

Bij Woenzini, opgericht in 2004, leren kinderen en (jong)volwassenen de basis van het circusambacht. Daarnaast blijkt het aanleren van jongleren en acrobatiek heel geschikt als thema voor een kinderfeest of teambuilding, vertelt Bredanaar Robert van Woenzel. Zijn liefde voor het circus ontstond eind vorige eeuw. „Tijdens een vakantie in Frankrijk werd er circusanimatie aangeboden. Daar werkte een Fransman en die had zijn eigen circus. Dat vond ik fascinerend.”

Een nieuwe passie is geboren. In zijn vrije tijd gaat hij aan de slag met ballen, kegels, doekjes, noem maar op. Ook zijn vrouw Mascha en de kinderen Yara, Timo, Nika en Ivar gaan hierin mee.

In 2004 start hij in de gymzaal van de school van zijn kinderen, met een circusgroep. En niet lang daarna met een tweede. In 2006 vindt het gezin Van Woenzel een nieuwe woning mét een aparte ruimte aan huis en daarmee plek voor de circusschool.

„Het eerste wat ik me op die camping in Frankrijk eigen maakte, was het laten draaien van een bordje op een stokje.” Zijn ogen lichten op elke keer wanneer hij spreekt over het aanleren van nieuwe trucs. „Volwassenen spelen niet meer jammer genoeg. Het is goed om nieuwe vaardigheden aan te leren.”

Zelf blijkt hij enige aanleg te hebben voor de diabolo. Dat bestaat uit twee komvormige delen die met de bodem aan elkaar vastzitten. Met twee stokjes en een touw daartussen, kun je de diabolo laten dansen, omhoog gooien en weer opvangen.

„Daar bleek ik wel gevoel voor te hebben. Ik heb zelfs nog meegedaan aan de eerste editie van de Nederlandse kampioenschappen.”

Een stapje voor zijn

Van Woenzel ontwikkelt zich vooral in de breedte. „Genoeg om iets een ander te kunnen aanleren. Om kinderen iets bij te kunnen brengen, moet je ze net een stapje voor zijn.”

Inmiddels heeft hij zijn tijd verdeeld over twee banen. Met zijn werk als bewegingstherapeut en vakdocent aan de ene kant en Woenzini aan de andere kant. En zoals hij zijn vaardigheden als docent heeft meegenomen naar de circusschool, neemt hij het circus mee naar de kinderen die hij als docent begeleidt.

„Ik werk met verstandelijk beperkte kinderen. Het circus is daar perfect voor. Het is kleurrijk en uitdagend. En wanneer het lukt om iets

Paspoort

- **Naam:** Robert van Woenzel
- **Leeftijd:** 58 jaar
- **Woonplaats:** Breda
- **Opleiding:** HBO – ALO (sportdocent)
- **Eigenaar:** Woenzini jeugdcircus in Breda

eigen te maken, dan geeft dat een enorme impuls aan het zelfvertrouwen.” Jongleren met doekjes bijvoorbeeld. „Het ziet er vrolijk uit, heeft iets magisch. En omdat de doekjes blijven zweven, is het wat makkelijker als jongleren met ballen of kegels.

Ook de *flowerstick* vindt hij ‘een mooi ding’. Een soort rijkversierde baton, zoals bij *twirling*, wordt daar-

bij hooggehouden tussen twee stokjes. „Wat ik altijd zeg: laat die ballen of die stok maar vallen. Dat hoort erbij. Na twee keer gooien, laat het dan maar op de grond belanden. Zo neem ik op voorhand mogelijke frustratie zo veel mogelijk weg. Je moet niet te veel ineens willen.”

Van Woenzel pakt er wat foto's bij om een andere jongleervorm te tonen. „Kijk, dit is een *juggle board*. Hiermee kun je in het platte vlak jongleren.” Het houten bord heeft vijf sleuven en evenveel ballen, die van links naar rechts of van boven naar beneden kunnen worden geroeld. Net afhankelijk van de positie van de speler.

■ **Heeft u zelf een tip voor deze rubriek?**

Laat het ons dan weten door een mail te sturen naar thema@bndestem.nl

▲ **Robert van Woenzel is directeur van Jeugdcircus Woenzini in Breda. Hier is hij aan de slag met de diabolo.** FOTO JORIS KNAPEN/PIX4PROFS

“Volwassenen spelen niet meer. Nieuwe vaardigheden aanleren is juist goed

– Robert van Woenzel

„Je kunt hier veel variaties mee maken. Het kan alleen worden gespeeld, en ook met z'n tweeën. Het jongleren is hiermee voor iedereen toegankelijk. De variatie, laagdrempeligheid en het trainen van je brein is de kracht van deze discipline.”

Van Woenzel geniet wanneer hij zijn leerlingen ziet groeien. En ook wanneer hun ouders, zeker bij kinderen die een motorische beperking hebben, worden verrast door hun kind dat plots in staat blijkt in een voorstelling te stralen. Maar hij blijft zoeken naar nieuwe uitdagingen.

„Binnenkort wil ik een voorstelling maken met kinderen met een laag niveau. Denk ontwikkelingsniveau jonger dan anderhalf jaar. En dit met vijf verschillende groepen. Dat vind ik best nog wel spannend, zeg ik heel eerlijk. Maar als het lukt, dan heb je ook echt iets kunnen betekenen.”